

Símbol de la resistència cultural

La Generalitat de Catalunya recorda i honora el pedagog, escriptor i activista cultural Joan Triadú amb l'exposició itinerant "Llegir com viure. Homenatge a Joan Triadú. 1921-2010", oberta al Palau Robert de Barcelona. Un reconeixement a una trajectòria marcada per la seva lluita perseverant en defensa de la identitat catalana en un context polític i social difícil.

L'exposició "Llegir com viure. Homenatge a Joan Triadú. 1921-2010", instal·lada al Palau Robert de Barcelona, vol donar a conèixer la figura i l'obra d'un "intel·lectual d'una sola peça: escriptor, crític literari, pedagog i activista cultural", en paraules d'Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya.

És un record i, ahora, homenatge, al pedagog, escriptor i activista cultural. Un reconeixement a una trajectòria marcada per la seva lluita perseverant en defensa de la identitat catalana en un context polític i social difícil, i també per l'acció educadora que va portar a terme.

La mostra, organitzada per la Generalitat de Catalunya i la Fundació Flos i Calcat, es planteja en primera persona, a partir de textos seleccionats de les *Memòries d'un segle d'or*, un text de Joan Triadú que combina el gènere biogràfic amb el memorialístic. Es podrà visitar fins el 28 d'abril a les Cotxeres del Palau Robert.

El contingut de l'exposició, que té com a comissaris Susanna Álvarez i Joan Josep Isern, es desenvolupa en aquests àmbits: "Qui sóc i per què escric"; "Vinc del que en dic 'de baix'"; "Tot s'ha de fer com si fos l'última vegada"; "Exigent en poesia"; "Al mig camí de la vida"; "Mestre és aquell que ens allibera", i "Llegir com viure."

La mostra aporta molta informació sobre la seva vida i presenta fragments

de les seves obres, objectes personals, una selecció de cartes d'intel·lectuals com Josep Palau i Fabre, Josep Carner, Carles Riba, Mercè Rodoreda i Baltasar Porcel, i un audiovisual en què Joan Triadú explica la seva trajectòria vital i professional.

L'exposició té continuïtat al Jardí amb una selecció de textos de Joan Triadú que posen de manifest la importància que donava a l'educació com a mitjà per a canviar i millorar les persones.

Símbol de la resistència. Joan Triadú (Ribes de Freser, Ripollès, 30 de juliol de 1921-Barcelona, 30 de setembre de 2010) es va llicenciar en llengües clàssiques per la Universitat de Barcelona.

Va ser lector de català a la Universitat de Liverpool (1948-1950), va intervenir en la preparació dels primers professors de català de la postguerra i en la creació del concurs literari de Cantonigròs (1944-68).

Va col·laborar en les revistes *Ariel*, *Pont Blau*, *Vida Nova* i *Serra d'Or* i en el diari *Avui*.

Va ocupar el càrrec de secretari tècnic d'Òmnium Cultural i de director de la Institució Cultural del CIC (Centre d'Influència Catòlica) i de l'escola Thau, i va ser fundador del Consell Català d'Ensenyament (1975).

L'escriptor i pedagog va ser distingit amb nombrosos premis i guardons (Premi Ramon Fuster per la tasca pe-

dagògica, Creu de Sant Jordi, Premi d'Honor Jaume I, Premi Atlàntida per la tasca com a crític literari, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, Medalla al Mèrit Científic, Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya, etc.), i el 1998 va ser investit doctor *honoris causa* per la Universitat Ramon Llull.

Els llibres que va publicar en els darrers anys (*Dies de memòria 1938-1940: diari d'un mestre adolescent*, *Memòries d'un segle d'or* i *Textos i pretextos de pedagogia, 1938-2008*) ressalten la rellevància de les seves conviccions patriòtiques i el situen com un referent com a crític literari i pedagog.

Treballs com l'*Antologia de poesia catalana 1900-1950* (1951) o l'*Antologia de contistes catalans* (1953) van ser uns instruments clau per a la projecció de la literatura de postguerra, com també els posteriors *La novel·la catalana de postguerra* (1982) i *La poesia catalana de postguerra* (1985).

Però per a dur a terme la seva tasca no sols s'havien de fer antologies.

Conscient de la importància que podien tenir en aquell moment els estudis monogràfics, en va fer assaigs de referència sobre autors com Carles Riba, *La poesia segons Carles Riba* (1954), *Narcís Oller* (1955) o Prudenci Bertrana: *Prudenci Bertrana per ell mateix* (1967), entre altres.

També s'han de ressenyar les seves traduccions, sobretot la versió dels *Sonets* de Shakespeare que va fer el 1958.

Itinerància. L'exposició comença el recorregut al Palau Robert de Barcelona i després es podrà visitar a la Biblioteca Joan Triadú (Vic); Casa de Cultura (Sant Cugat del Vallès); Museu de Granollers (Granollers), i Museu de la Vida Rural (l'Espluga de Francolí).

En acabar el recorregut, la mostra tindrà una seu permanent a la Biblioteca Terra Baixa (edifici de l'Energia), a Ribes de Freser.

Coincidint amb l'exposició, el 4 d'abril s'organitzarà, al Palau Robert,

VANESSA MIRALLES

L'exposició "Llegir com viure" ha quedat instal·lada al Palau Robert de Barcelona. S'hi poden veure fotografies de Barceló, com la de Triadú al Concurs de Cantonigròs, amb Miquel Llor, Ferran Soldevila i l'abat Escarré, i al jurat del Sant Jordi del 1969, amb Fuster, Guansé, Oliver i Castellet.

BARCELÓ

una jornada per analitzar la figura de Joan Triadú.

El periodista i escriptor Agustí Pons, autor del llibre *Joan Triadú, l'impuls obstinat* (1994), en farà la intervenció inaugural. Posteriorment, s'ha programat una conversa sobre Triadú com a home de lletres, moderada per David Castillo, amb la participació de Jaume Subirana i Carles Duarte; i una segona conversa sobre el Triadú pedagog,

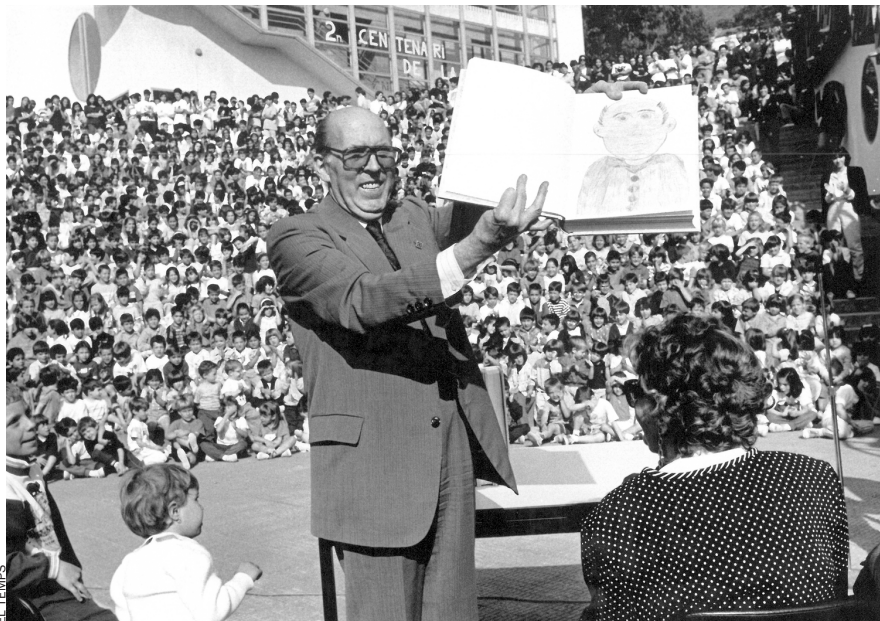
moderada per Francesc Torralba, amb Sara Blasi i Ricard Torrents.

La jornada acabarà amb la intervenció de Joaquim Arenas, que parlarà sobre l'activista Triadú i Òmnium Cultural, amb la participació dels dos comissaris, Susanna Àlvarez i Joan Josep Isern.

Segons Vicenç Villatoro, "l'activitat patriòtica de Joan Triadú és tota la seva vida, i inclou també, per tant, la

feina com a crític i educador. Vull dir que no es tracta d'una actitud i un posicionament que ens il·luminin només sobre un fragment de la seva vida, sinó exactament tot al contrari: darrere de tot el que fa, en qualsevol àmbit, hi ha un motor cívic i patriòtic, la convicció que fer la feina ben feta en la cultura i en l'educació és la contribució a la tasca cívica de construir una Catalunya rica i plena..."

L'exposició tindrà una seu permanent a Ribes de Freser, el poble natal del crític

Homenatge dels alumnes de l'Escola Thau celebrat el 4 de juny de 1992, arran del seu setantè aniversari. Aquell any el pedagog va ser distingit amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

“Llegir com viure” pretén fer-nos conèixer més la vessant humana de Joan Triadú, un mestre excepcional, un excel·lent lector i crític, un gran patriota.

Triadú ens ensenya, considera Joan Josep Isern, que en el teatre on es desenvolupa la feina del crític hi ha una quarta paret molt important: la tradició literària. “Res no és gratuït –diu Isern– ni sorgeix per generació espontània. El present flueix perquè s'alimenta d'uns corrents del passat que l'ajuden a projectar-se cap al futur. I en el cas de la societat catalana, mancada –per doloroses raons prou conegudes– durant molt temps de vies per a poder accedir al coneixement del seu passat cultural, la tasca d'homes com Joan Triadú i Font ha estat cabdal per a establir ponts entre la tradició i el present.”

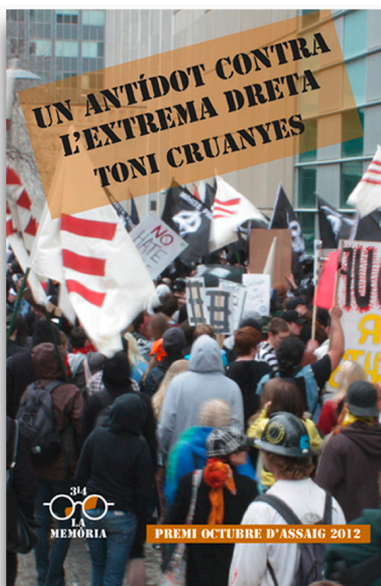
Admiració per Riba. En aquest punt és, precisament, quan s'entén millor l'admiració de Triadú per la figura de Carles Riba, diu Isern, i aquí invoca Albert Manent, que en el seu magnífic retrat literari de Joan Triadú, escriu: “El ribisme volia dir rigor moral, severitat literària, antifolklorisme, una lluita aclaparadora per la cultura, un viure modest, poc folgat, només de les lletres i sense escarafalls”.

Aquest rigor, pensa Isern, és el que fa que amb Joan Triadú passi una cosa que, per desgràcia, no és gaire habitual: a Triadú ens el creiem. “Què n'ha dit en Triadú” és una referència summament fiable per a saber quin peu calça un autor o un llibre.

“Em sembla que devia ser per tossuderia que, després de l'experiència traumàtica de la guerra i en ple drama de la dictadura”, ha escrit Oriol Izquierdo, “va decidir tenir confiança en el futur del país i dedicar-se de ple, com a mestre i com a escriptor, a fer-lo possible.”

Aquesta confiança el va dur, continua Izquierdo, a professionalitzar-se com a lector fins a fer de la crítica literària un dels seus oficis. I segur que va ser per tossuderia que va exercir-la sempre en la nostra llengua, des de les publicacions més marginals o clandestines quan no n'hi havia d'altres, fins a *Serra d'Or* i l'*Avui*.

Feliu Vila

Premis Octubre 2012 Pròximament a la teva llibreria

34

Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
[Facebook](#) i [Twitter](#)

Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com